

ויאמר האף תספה צדיק עם רשע אוכלי ישי
 זמישים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא
 למקום למען זמישים הצדיקים אשר בקרבה
 זללה לך מעשה כדבר הזה להמית צדיק עם
 רשע והיה כצדיק כרשע זללה לך השפט כל
 הארץ לא יעשה משפט ויאמר יהוה אם אמצא
 בסדם זמישים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל
 המקום בעבורם ויען אברהם ויאמר הנה נא
 הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר אוכלי
 יזסרון זמישים הצדיקים זמשה התשוזות בזמשה
 את כל העיר ויאמר לא אשזזית אם אמצא שם
 ארבעים זמישים ויסף עוד לדבר אליו ויאמר
 אוכלי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור
 הארבעים ויאמר אל נא יזר לאדני ואברהם אוכלי
 ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא
 שם שלשים ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל
 אדני אוכלי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשזזית
 בעבור העשרים ויאמר אל נא יזר לאדני ואברהם
 אך הפעם אוכלי ימצאון שם עשרה ויאמר לא
 אשזזית בעבור העשרה ויך יהוה כאשר כלה
 לדבר אל אברהם ואברהם ישב במקומו ויבאו
 עני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער
 סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתזזו אפים ארצה
 ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו
 ורוזצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם
 ויאמרו לא כי ברוזב גלין ופיצר בם מאד ויסרו
 אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משינה ומצות אפה
 ויאכלו טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו
 על הבית מצער ועד זקן כל העם מקצה ויקראו
 אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך
 הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם ויצא אלם לוט
 הפתזה והדלת סגר אזריו ויאמר אל נא אזוי תרעו
 הנה נא לי עשתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה
 נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק
 לאנשים האל אל תעשו דבר כי עכל כן באו בצל
 קרתי ויאמרו גיש הלמה ויאמרו האזר בא לגור
 וישפט שפט עתה צרע לך מהם ויפצרו באיש
 בלוט מאד ויעשו לשבר הדלת וישלחו האנשים
 את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת
 סגרו ואת האנשים אשר פתזו הבית הכו בסגורם
 מקטן ועד גדול ויכלאו למצא הפתזו ויאמרו
 האנשים אל לוט עד מי לך פה זותן ובצך ובצתיך

3

וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר
 דבר אתו אלהים ואברהם בן תשעים ודשע
 ישנה בהמלו בשר ערלתו וישמעאל בן
 שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו
 בעצם היום הזה צמול אברהם וישמעאל בן
 וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן
 זכר צמלו אתו
 וירא אליו יהוה באלני ממרא ודוא ישב פדנז
 האהל כזם היום וישא עיניו וירא והנה שלשה
 אנשים צבים עליו וירא וירק לקראתם מפתז
 האהל וישתזזו ארצה ויאמר אדני אם נא מצאתי
 זין בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך יקוז נא מעט
 מים ורוזצו רגליכם והשעצו תזות העין ואקזזה
 פת לזם וסעדו לבכם אזור תעברו כי עכל כן
 עברתם עכל עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר
 דברת וימהר אברהם האהל אל שרה ויאמר
 מהרי שלש סמים קמוז סלת לוישי ועשי עגודת
 ואל הבקר רץ אברהם ויקוז בן בקר רך ושוב
 ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו ויקוז זמאה
 וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם ודוא
 עמד עליהם תזות העין ויאכלו ויאמרו אליו
 איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל ויאמר שוב
 אשוב אליך כעת זיה והנה בן לשרה אשתך
 ושרה שמתת פתז האהל והוא אזריו ואברהם
 ושרה זקנים באים בימים זדל להיות לשרה
 ארוז כנשים ותצזק שרה בקרבה לאמר אזורי
 בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן ויאמר יהוה אל
 אברהם למה זה צוזקה שרה לאמר האף אמצא
 אלד ואני זקנת היפלא מיהוה דבר למועד אשוב
 אליך כעת זיה ולשרה בן ותכזיש שרה לאמר
 לא צוזקתי כי ראה ויאמר לא כי צוזקת ויקמו
 משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך
 עמם לשלזם ויהוה אמר המכסה אני מאברהם
 אשר אני עשה ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום
 ונברכו בו כל גוי הארץ כי ידעתיו למען אשר
 יצוה את בניו ואת ביתו אזריו וישמרו דרך יהוה
 לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה עכל
 אברהם את אשר דבר עליו ויאמר יהוה זעקת
 סדם ועמרה כי רבה וזשאתם כי כבדה מאד
 ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה
 ואם לא אדעה ויפזו משם האנשים וילכו סדמה
 ואברהם עודצו עמד לפני יהוה ויגש אברהם

הק:

לוי

וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום כי מישוזהם
אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני
יהוה וישלחונו יהוה לישוזהם ויצא לוט וידבר אל
זאתנו לקוזי בצתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה
כי מישוזהם יהוה את העיר והי כמיצוק בעיני זאתנו
וכמו השוחר עולה ויאיצו המלאכים בלוט לאמר
קום קוז את אשיתך ואת ישתי בצתיר הצמיצאת
פן תספה בעון העיר ויתמהמה ויזדקקו האנשים
בידו וביד אשתו וביד ישתי בצתיו בזומלת יהוה
עליו ויצאהו וינזהו מזונו ליעיר והי כהוציאם
אתם הזוזה ויאמר המלך על צפישך אל תביט
אזריך ואל תעמד בכל הכר ההרה המלט פן
תספה ויאמר לוט אלהם אל נא אדני הנה נא מצא
עבדך זון בעיניך ותגדל זוסדר אשר עשית עמדי
להזוזה את צפיש ואנכי לא אוכל להמלט ההרה
פן תדבקני הרעה ומתי הנה נא העיר הזאת קרבה
לנוס שמה והוא מצער אמלטה נא שמה הכל
4 מיער הוא ותזי צפיש ויאמר אליו הנה צפישתי
פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר
דברת מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות
דבר עוד באך שמה על כן קרא עם העיר צוער
השמי יצא על הארץ ולוט בא צערה ויהוה
המטיר על סדם ועל עמרה צפרית ואש מאת יהוה
מן השמים והפך את הערים האל ואת כל הכר
ואת כל ישיבי הערים וצמוז האדמה ותבש אשיתו
מאזוריו ותהי צביב מלזו וישכם אברהם בבקר אל
המקום אשר עמד עם את פני יהוה וישקף על
פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא
והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן והי בשוזה
אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם
וישלחו את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים
אשר ישב בהן לוט ועל לוט מצוער וישב בהר
וישתי בצתיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב
במערה הוא וישתי בצתיו ותאמר הבכירה אל
הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו
כדרך כל הארץ כנה ציסקה את אבינו יין ותשכבה
עמו ונזוזה מאבינו זרע ותשקין את אביהן יין
בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה וכל
ידע בשכבה ובקומה והי ממזרת ותאמר הבכירה
אל הצעירה הן שכתתי אמש את אבי ציסקנו יין גם
הלילה ובאי שכי עמו ונזוזה מאבינו זרע ותשקין
גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה

ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה ותהרין שתי
בנות לוט מאביהן ותלד הבכירה בן ותקרא שמו
מואב הוא אבי מואב עד היום והצעירה גם הוא
ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון
עד היום ויסע משם אברהם
ארצה הצב וישב בין קדיש ובין שור ויגר בגרר
ויאמר אברהם אל שרה אשתו אזוזה הוא וישלח
אבימלך מלך גרר ויקוז את שרה ויבא אלהים אל
אבימלך בזלום הלילה ויאמר לו הגך מות עך
האשה אשר לקוזת והוא בעלת בעל ואבימלך
לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרצ
הלא הוא אמר לי אזוזה הוא והיא גם הוא אמרה
אזי הוא בתם לבבי ובצקין כפי עשיתי זאת ויאמר
אליו האלהים בזלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבך
עשית זאת ואזעך גם אנכי אותך מזזו לי עלכן
לא צתתיך לנצח אליה ועתה השב אשת האיש
נביא הוא ויתפלל בערך וזוזה ואם איך משיב דע
כי מות תמות אתה וכל אשר לך וישכם אבימלך
בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים
האלה באזניהם ויראו האנשים מאד ויקרא
אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה
זטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממכרתי זוטא
גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי ויאמר
אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר
הזה ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים
במקום הזה והרגוני על דבר אשתי וגם אמצה אזוזה
בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה והי
כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה
זוסדר אשר תעשני עמדי אל כל המקום אשר נבוא
שמה אמרי לי אזי הוא ויקוז אבימלך צאן ובקר
ועבדים ושופות ויתן לאברהם וישב לו את שרה
אשתו ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב
בעיניך שוב ולשרה אמר הנה צתתי אכף כסף
לאזיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך
ואת כל נכזות ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא
אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו כי
עצר עצר יהוה בעד כל רזם לבית אבימלך על
דבר שרה אשת אברהם ויהוה
פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה
כאשר דבר ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקנו
למועד אשר דבר אתו אלהים ויקרא אברהם
את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצזק

5 וימל אברהם את יצחק בנו בן עשר שנים כשם שיהיה יצוה אתו אלהים ואברהם בן מאת שנה כהולד לו את יצחק בנו ותאמר שרה יצחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי ותאמר מי מלל לאברהם היצחק בנים שרה כי ילדתי בן לזקנתי ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמול את יצחק ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מיצחק ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא וישכם אברהם בבקר ויקח לזום וזמות מים ויתן אל הגר שם על שכימה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע ויכלו המים מן הזמות ותשליך את הילד תזות אוזד השיזום ותלך ותשב לה מנגד הרזק כמטווי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ודגבר וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אכל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם קומי שאי את הנער והזזיקי את ירך בו כי לגוי גדול אשימנו ויפקדו אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את הזמות מים ותשק את הנער והי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר והי רבה קשת וישב במדבר פארץ ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים

6 והי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולנצי ולנכדי כזסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה ויאמר אברהם אנכי אשבע והזכר אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלדתי היום ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית וישב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדה ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדה

7 ויאמר כי את שבע כבשת תקח בידי בעבור תהיה לי לעדה כי זפרתי את הבאר הזאת על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים וישע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים והי אזר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני ויאמר קח נא אדת בנך את יזידך אשר אהבת את יצחק וכן לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אוזד ההרים אשר אמר אליך וישכם אברהם בבקר ויזביע את זמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים ביום העלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרזק ויאמר אברהם אל נעריו ישבו לכם פה עם הזמור ואני והנער נלכה עד כה ונשיתזזה ונשובה אליכם ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו אדת האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנני האש והעצים ואיה הישה לעלה ויאמר אברהם אלהים יראה לו הישה לעלה בני וילכו שניהם יחדו ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשלח את בנו ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אל תשליך ירך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא זשיכת את בנך את יזידך ממצי וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אוזר צאון בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תזות בנו ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא זשיכת את בנך את יזידך כי ברך אברך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכזול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי וישב אברהם אל נעריו

והמערה אשר בו לאברהם לאזוזת קבר מאת בני
זאת ואברהם זקן בא בימים
ויהוה ברך את אברהם בכל ויאמר אברהם אל
עבדו זקן ביתו המישל בכל אשר לו עינים נא ירך
תזוזת ירכי ואשביעך ביהוה אלהי העינים ואכלה
הארץ אשר לא תקוז אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי וישב בקרבו כי אל ארצי ואל מולדתי
תלך ולקוזת אשה לבני ליצחק ויאמר אליו העבד
אולי לא תאבה האשה ללכת אזורי אל הארץ
הזאת והישב אשכ את בנך אל הארץ אשר יצאת
משם ויאמר אליו אברהם העבד לך פן תשיב
את בני שמה יהוה אלהי העינים אשר לקוזני
מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר
נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא
ישלח מלאכו לפצוק ולקוזת אשה לבני משם ואם
לא תאבה האשה ללכת אזורי ותקית משבעתי
זאת רק את בני לא תשיב שמה וישם העבד את
ידו תזוזת ירך אברהם אדני וישבע לו על הדבר
הזה ויקוז העבד עשרה גמלים בגמלי אדניו וילך
וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים
אל עיר צוזור ויברך הגמלים מזוין לעיר אל באר
המים לעת ערב לעת צאת העלאת ויאמר יהוה
אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה
זסד עם אדני אברהם הזה אנכי נצב על עין המים
ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים והיה העבד
אשר אמר אכילה העי נא כדרך ואשיתה ואמרה
עיתה וגם גמליך אשקה אתה הכוזת לעבדך
ליצחק ובה אדע כי עשית זסד עם אדני וידני
הוא שרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר
ילדה לבתואל בן מלכה אשת צוזור אחי אברהם
וכדה על שכמה והעבד שבת מראה מאד בתולה
ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל
וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמליני נא מעש מים
מכדך ותאמר עיתה אדני ותמהר ותרד כדה על
ידה ותשקהו ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך
אשאב עוד אם כלו לשותת ותבוהר ותעך כדה אל
השקות ותריך עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל
גמלי והאיש משתאה לה מזרוע לדעת ההצלחה
יהוה דרכו אם לא ויהי כאשר כלה הגמלים
לשותת ויקוז האיש נחם זהב בקע משקלו וישני
גמלדים על ידיה עשרה זהב משקלם ויאמר בת
מי את הגמליני נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון

ויקמו וילכו יזדו אל באר עבד וישב אברהם
בבאר עבד

ויהי אזורי הדברים האלה ויצד לאברהם לאמר
הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לצוזור אזורי את
עין בכרו ואת בוז אדני ואת קמואל אבי ארם
ואת כשד ואת זוזו ואת פלדש ואת ידלף ואת
בתואל ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה
מלכה לצוזור אחי אברהם ופילדשו ושמנה
ראומה ותלד גם הוא את שבזו ואת גוזם ואדני
תזש ואת מעכה
ויהיו זני שרה מאה שנה ועשרים שנה וישבע
ענים שני זני שרה ותמת שרה בקרית ארבע
הוא זכרון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה
ולבנתה ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני
זאת לאמר גר ותושב אנכי עמכם דנו לי אזוזת
קבר עמכם ואקברה מתי מלפני ויעצו בני זאת את
אברהם לאמר לו שמענו אדני נשיא אלהים אתה
בתוכנו במבזר קברינו קבר את מתך איש מבזו
את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך ויקם אברהם
וישתיחו לעם הארץ לבני זאת וידבר אתם לאמר
אם יש את נפשיכם לקבר את מתי מלפני שמעוני
ופגעו לי בעפרון בן צוזר ויתן לי את מערת
המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף
מלא יתנה לי בתוככם לאזוזת קבר ועפרון ישב
בתוך בני זאת ויען עפרון הזוזת את אברהם באדני
בני זאת לכל באי שער עירו לאמר לא אדני
שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך
נתתה לעני בני עמי נתתה לך קבר מתך וישתיחו
אברהם לפני עם הארץ וידבר אל עפרון באדני
עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתני
כסף השדה קוז ממני ואקברה את מתי שמנה
ויען עפרון את אברהם לאמר לו אדני שמעני
ארץ ארבע מאה שקל כסף ביני ובינך מה דוא
ואת מתך קבר וישמע אברהם אל עפרון וישקל
אברהם לעפר את הכסף אשר דבר באדני בני
זאת ארבע מאות שקל כסף עבר לסוזר ויקם
שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא
השדה והמערה אשר בו וכל העין אשר בשדה
אשר בכל גבול סביב לאברהם למקנה לעני בני
זאת בכל באי שער עירו ואזורי כן קבר אברהם
את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על
פני ממרא הוא זכרון בארץ כנען ויקם השדה